

[Handelsministeren.]

udtalte sig først om Antallet af Stiftere. Han mente, at Tallet 3 var for lille; efter Staunings Forslag skulde det være 5, og han mente ikke, der var Grund til at gaa ned til 3. Jeg maa mene, at den Garanti, som vilde opnaas ved at forøge Stifternes Antal fra 3 til 5, i Almindelighed kun vilde være tilsyneladende og ikke staa i Forhold til de Vanskeligheder, som navnlig for de mindre Selskabers Vedkommende kan være forbundet med at fremskaffe 5 kvalificerede Personer, som vil paatage sig det Arbejde og det Ansvar, der paahviler Stifterne.

Det ærede Medlem var derefter inde paa § 7 og omtalte Forholdet ved Stiftelsen med Hensyn til Overtagelse af en bestaaende Forretning eller bestemte Formuegenstande og refererede ogsaa i den Forbindelse til det Stauningske Forslag, hvorefter Stifterne i saadanne Tilfælde skulde være pligtige til at erstatte Selskaberne det eventuelle Tab een for alle og alle for een, hvis Værdiansættelsen havde været uforsvarlig. Det ærede Medlem hævdede, at medens man i Staunings Forslag havde sat ind, at Stifterne skulde have Ansvaret for, hvad der skete ved Stiftelsen, ogsaa hvis de havde overtaget Tingene til høj Værdi, stryger man det vel ikke helt her, men man sætter en hel Mængde svækkende Bestemmelser ind, der, naar det kommer til Retssag eller Søgmaal, vil gøre det langt vanskeligere at faa Ansvaret lagt paa de paagældende, idet Lovforslaget gør det muligt for dem at komme udenom Ansvaret. Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) mente, efter hvad jeg forstod, ogsaa, at man skulde stryge de indskrænkende Bestemmelser. Det Spørgsmaal kan naturligvis drøftes i Udvalget, men jeg vil dog deroverfor hævde, at de Bestemmelser, som her er indsat, i Realiteten svarer til de Bestemmelser, som fandtes i det Stauningske Forslag i § 6. Den foretagne Ændring tilsigter kun at fremhæve, hvad der i og for sig er selvfølgeligt, at Stifterne kun skal hæfte, for saa vidt Værdiansættelsen efter Forholdene paa det daværende Tidspunkt har været uforsvarlig, og kun, for saa vidt det kan lægges Stifterne til Last. At disse Tilføjelser skulde kunne benyttes til at smide Ansvaret fra sig, forekommer mig lidt urimeligt. Det er jo ikke nok, at Stifterne hævder, at Værdiansættelserne har været forsvarlige, de maa ogsaa kunne bevise det.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Aktiekapitalens Indbetaling udtalte det ærede

7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs), at det ogsaa var af Betydning, idet der maatte være en vis økonomisk Mening med Stiftelsen af et Aktieselskab, og at det at muliggøre en for lav Indbetaling gav Anledning til større Letsindighed ved Stiftelsen, ligesom det kunde bevirke, at Folk lokkedes til at tegne Aktier i Selskaber, som de maaske slet ikke burde have med at gøre. Han kritiserede derfor, at der nu er sket nogle Ændringer i Bestemmelserne. Det er jo rigtigt, at Indbetalingskravet i det Forslag, som nu ligger paa Tingets Bord, i Forhold til det Stauningske Forslag er nedsat fra 50 pCt. til 10 pCt. Men den ærede Ordfører maa ogsaa erindre, at der samtidig i Forslagets § 30 er indført den Bestemmelse, at mindst 25 pCt. af en Akties Paalydende skal være indbetalt inden 3 Maaneder efter, at Anmeldelse om Aktietegningen er optaget i Aktieselskabs-Registeret, og inden et Aar fra dette Tidspunkt skal Aktien være fuldt indbetalt. Det lod den ærede Ordfører være ganske uomtalt. Det Stauningske Forslag krævede kun, at Resten skulde være indbetalt inden 2 Aar. Jeg vil altsaa mene, at der paa dette Punkt netop er sket en Skærpelse og det baade i Forhold til det Jørgen Christensenske og det Stauningske Forslag.

Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds dvælede endvidere ved Bestemmelserne i § 17 angaaende Hæftelse for Forpligtelser, der forinden Registreringen er indgaaet paa Selskabets Vegne. Han sagde, at man i Slutningen af Paragraffen tilføjer noget, som han vel ikke skulde sige saa meget ondt om, men som dog i nogen Grad begrænser det Ansvar, der tidligere har været, ogsaa ifølge den nugældende Lov. Ja, hvad dette *noget* er, udtalte det ærede Medlem sig ikke nærmere om, saa jeg kunde i og for sig godt gaa det forbi, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at der staar:

„Naar Selskabet i Løbet af fire Uger efter Registreringen anerkender Forpligtelsen, bortfalder de paagældendes Hæftelse, medmindre den Sikkerhed for Forpligtelsens Opfyldelse, Fordringshaveren herigennem faar, er væsentlig ringere end forudsat.“

Det ærede Medlem kom dernæst ind paa Selskabernes Ret til at ligge inde med egne Aktier. Han sagde, at i Staunings Forslag var det forbudt, medmindre Overtagelsen skete ved Nedsættelse af Aktiekapitalen eller ved Køb paa en Tvangsauktion — altsaa, de maatte ikke have dem,